

นิทรรศการ

“อยู่ไกลกังวลชนม้ชื่นฉ่ำ”

๑. ไกลกังวล...ปลูกด้วยรัก

๑.๑ เมื่อรถไฟไปไกลถึงหัวหิน

พ.ศ. ๒๔๕๔ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ มีการขยายเส้นทางรถไฟสายใต้เพิ่มเติมต่อจากเมืองเพชรบุรี ลงใต้ไปสู่แหลมมลายู จากเส้นทางนั้น บ้านสมอเรียง หินเรียง หรือหัวหิน หมู่บ้านชาวประมงเงียบๆ ที่มีชายหาดงดงามจึงค่อยๆ แปรเปลี่ยนเป็น สถานตากอากาศที่ลือนามริมทะเล

๑.๒ สวนไกลกังวล

สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมขุนสุโขทัยธรรมราชา โปรดเสด็จไปประทับเพื่อพักผ่อนพระวรกาย และพักผ่อนที่หัวหินอยู่เสมอ โดยประทับ ณ ตำหนักแสนสำราญของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากฤษฏาภินิหาร กรมพระนเรศวรฤทธิ และพระตำหนักสมเด็จพระพันปีหลวง ตั้งแต่สมัยแรกเริ่มทรงปฏิบัติกับหม่อมเจ้าหญิงรำไพพรรณี

ในพ.ศ. ๒๔๖๕ ปีถัดมาจากที่เสด็จขึ้นครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดซื้อที่ดินบริเวณชายฝั่งทะเลหัวหินและสร้างวังขึ้น พระราชทานสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี ด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ทั้งนี้ เพราะอากาศชายทะเลเหมาะแก่พระสุขภาพจึงเหมาะแก่การประทับแปรพระราชฐาน และหัวหินเป็นสถานที่ซึ่งพระราชหฤทัยผูกพันกันได้เพิ่มพูนขึ้น

หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์ กฤดากร ทรงออกแบบพระราชนิเวศน์แห่งนี้ ให้มีลักษณะสถาปัตยกรรมเป็นแบบสเปน แต่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับภูมิอากาศร้อนชื้นของไทย เป็น "บ้าน" ที่ภูมิฐาน มากกว่าพระราชวังใหญ่โต ทุกอาคารหันหน้ารับลมทะเล เลือกใช้วัสดุก่อสร้างและของตกแต่งที่เหมาะสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม่ปรากฏหลักฐานยก "สวนไกลกังวล" ขึ้นเป็นพระราชวัง จึงเรียกขานพระราชฐานแห่งนี้ว่า "วังไกลกังวล"

คำบรรยายภาพประกอบสิ่งปลูกสร้างภายในวังไกลกังวล

ก. พระตำหนักเปี่ยมสุข

ตึกสูงสองชั้นพร้อมหอสอง คูใหญ่ภายนอกแต่ย่อภายใน มีพระระเบียงยกสูงและซุ้มบังตาเอื้อต่อความเป็นส่วนพระองค์ เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี

ข. พระตำหนักปลูกเกษม

อาคารโปร่ง ๒ ชั้น เป็นที่ประทับแห่งแรกของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี ก่อนที่จะสร้างพระตำหนักเปี่ยมสุขแล้วเสร็จ

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้าฯ ให้ต่อเติมเพื่อเป็นที่ประทับของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ค. ตำหนักเอิบเปรม

ตำหนักมีลักษณะ สร้างเป็นอาคารชั้นเดียวแบบบังกะ โลคูกับตำหนักเอมปรีดี และคล้ายคลึงกันแต่ไม่เหมือนกันทีเดียว เดิมกำหนดให้เป็นที่ประทับหม่อมเจ้าชั้นใหญ่

ง. ตำหนักเอมปรีดี

เดิมกำหนดให้เป็นที่ประทับของหม่อมเจ้าชั้นเล็ก

จ. ศาลาเรียง

เป็นศาลาเอนกประสงค์ชั้นเดียว พื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ตารางเมตร ใช้เป็นสถานที่ทรงพักผ่อนอิริยาบถ ทรงประกอบพิธีต่างๆ เช่น เลี้ยงพระ พระราชทานเลี้ยง และทรงกีฬาในร่ม เช่น แบดมินตัน ทรงดนตรีทั้งไทยและสากล จัดฉายภาพยนตร์และจัดงานรื่นเริง นอกจากนี้ยังได้ใช้

เป็นห้องพระโรงสำหรับการประชุมอภิรัฐมนตรีและเสนาบดีสภาซึ่งทรงเป็นประธานด้วยพระองค์เอง เชื่อมต่อกันนั้น มีคอร์ตสควอชแรกเกิด บันไดขึ้นสู่ชั้นบนสำหรับผู้ชม มีราวประดับด้วยไม้กลึงหลากสีสวยงาม

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้ศาลาเรียงสำหรับกิจการหลากหลาย เช่นเดียวกัน อาทิ การบำเพ็ญพระราชกุศลต่างๆ การทรงดนตรีร่วมกับวงดนตรีแจ๊สส่วนพระองค์ในช่วงค่ำ ซึ่งบางครั้งเล่นจนเช้าวันรุ่งขึ้น

ฉ. พระตำหนักน้อย

เป็นอาคาร ๒ ชั้น ตั้งอยู่ห่างจากพระตำหนักและตำหนักอื่นๆ และมีกำแพงล้อมรอบ ซึ่งมีสวนภายใน จึงสันนิษฐานว่าทรงสร้างไว้เพื่อเป็นที่รับรองพระราชอาคันตุกะ ทั้งสองพระองค์ประทับแรม ณ พระตำหนักนี้ในคืนก่อนพระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์เกล้าขึ้นพระตำหนักเปี่ยมสุข และพระชนกชนนีในสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ เคยทรงใช้เป็นที่พัก

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ เคยเสด็จไปประทับที่พระตำหนักนี้อย่างน้อยครั้งหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่พักของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

๒. ไกลกังวล...มิห่างรัก

๒.๑ เปี่ยมสุขเปี่ยมรัก

๒.๑.๑ รัชกาลที่ ๗ : พระราชฐานแห่งใหม่

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งพระราชพิธีคฤหมงคลขึ้นพระตำหนักเปี่ยมสุข เมื่อวันที่ ๑๐ - ๑๒ เมษายน ๒๔๗๒ ณ สวนไกลกังวล และมีงานรื่นเริงจัดแสดง “รีวิวกังวล” ณ ศาลาเรียง ซึ่งทรงกำกับการแสดงด้วยพระองค์เอง และทรงบรรเลงดนตรีไทยร่วมกับวงมโหรีด้วย ในการนี้โปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์กฤดากร ทรงออกแบบสัญลักษณ์แทนพระนามทั้งสองพระองค์ จัดทำเป็นเข็มและจี้ทองคำลงยาพระราชทานผู้แสดง และของที่ระลึกพระราชทานผู้ร่วมงาน ทั้งสองพระองค์โปรดที่จะเสด็จฯ ไปประทับ ระหว่างนั้นทรงประกอบพระราชกรณียกิจทั้งที่เป็นทางการ และเป็นส่วนพระองค์ เช่น ทรงพระราชนิพนธ์เพลง ทรงกอล์ฟ ทรงถ่ายภาพนิ่ง และภาพยนตร์ รวมทั้งเสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมราษฎร เช่น ชมเผ่ากระเหรี่ยงต้นน้ำเพชร ชาวประมงชายฝั่ง เป็นต้น

๒.๑.๒ รัชกาลที่ ๘ : แรกราชาภิเษกสมรส

วังไกลกังวลเปรียบเสมือน “บ้าน” แห่งที่สองของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี สำหรับในรัชกาลที่ ๘ ที่นี่คือสถานที่แห่งความรัก และความทรงจำเช่นกัน หลังจากการพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๕๓ เพียงหนึ่งวัน สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ ได้เสด็จฯ ไปแปรพระราชฐานที่วังไกลกังวล โดยประทับเป็นเวลา ๕ วัน นับแต่นั้นมาสถานที่แห่งนี้ได้กลายมาเป็น “บ้าน” ทรงมีความผูกพันเป็นอย่างมากอีกแห่งหนึ่ง แทบไม่ต่างจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน โดยทรงฉลองในวาระครบรอบแห่งการราชาภิเษกสมรส ทรงเรือใบทรงดนตรี ณ วังไกลกังวล และจากที่นี่ได้ทรงเริ่มดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อความอยู่ดีกินดีของราษฎร

๒.๒ เปี่ยมสุขทวยราษฎร์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสองรัชกาลได้ทรงริเริ่มโครงการต่างๆ ซึ่งมุ่งสนับสนุนให้ราษฎรได้รู้จักพึ่งตนเองและปกครองตนเองจากวังไกลกังวลแห่งนี้

๒.๒.๑ รัชกาลที่ ๗

ก. สถาจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตก

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติการจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลตะวันตก พ.ศ. ๒๔๖๕ เพื่อเป็นการทดลองการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นที่เรียกว่า “ประชาภิบาล” หรือ “เทศบาล” ให้ราษฎรได้รู้จักควบคุมกิจการท้องถิ่นด้วยตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของแผนการของพระองค์สู่ระบอบประชาธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อความราบรื่น มีขอบเขตรับผิดชอบตั้งแต่หัวหินถึงชะอำในการจัดการคมนาคม ไฟฟ้า ผังเมือง งานโยธาต่างๆ ในเบื้องต้นเป็นสภาแต่งตั้งมีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบุรฉัตรไชยากร กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ทรงเป็นประธาน แผนการต่อไปคือให้ราษฎรเลือกตั้งรายได้มาจากค่าธรรมเนียมพิเศษที่จัดเก็บจากผู้โดยสารรถไฟ ต่อมาเก็บภาษีจากผู้มีทรัพย์สินในท้องถิ่นรวมทั้งสวนไกลกังวล โดยนำเงินภาษีนี้นั้นมาพัฒนาท้องถิ่น สร้างถนน ชะอำ-หนองแก ตลาดฉัตรไชย สถานพยาบาล ส้วมชลประทาน การประปา การไฟฟ้า และทำทางสาธารณะลงชายหาดเป็นระยะๆ เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นในพ.ศ.๒๔๗๖ สถาจัดบำรุงฯนี้จึงได้แปรสภาพเป็นเทศบาลแห่งแรกๆ ของประเทศ

ข. พระมหากษัตริย์ในระบอบรัฐธรรมนูญ

คณะราษฎรก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้น เมื่อ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ในช่วงเวลาที่ประทับอยู่ที่วังไกลกังวล คณะราษฎรส่งโทรเลขกราบบังคมทูลเชิญให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในระบอบรัฐธรรมนูญ ซึ่ง

ทรงตอบรับ เนื่องจากทรงตั้งพระราชหฤทัยให้มีการเปลี่ยนแปลงสู่ระบอบประชาธิปไตยอยู่แล้ว และเพื่อ “จัดการ โดยละม่อมละม้ายไม่ให้ขึ้นชื่อว่าจลาจลเสียหายแก่บ้านเมือง”

๒.๒.๒ รัชกาลที่ ๕

ก. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อพัฒนาชนบทในพื้นที่ชายทะเลทิศตะวันตก

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรบ้านห้วยคต ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน รถยนต์พระที่นั่งบุกตะลุยเข้าไปในพื้นที่ตามเส้นทางเกวียน ขรุขระ จนรถพระที่นั่งตกหล่มลึก ชาวบ้านแถบนั้นออกมาช่วยเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ยกรถพระที่นั่งพ้นจากหล่ม พระองค์ทรงตรัสถาม “ลุงรวย งามขำ” ว่า “หมู่บ้านนี้มีปัญหาอะไรบ้าง...” ลุงรวยกราบบังคมทูลว่าปัญหาใหญ่ที่สุดคือไม่มีถนน การเดินทางต้องใช้เวลา ๒ วัน ๒ คืน จึงจะถึงตัวอำเภอ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหายขายไม่ได้ราคาและไม่คุ้มค่ากับค่าเดินทางที่แพง เหตุการณ์นี้เป็นที่มาของถนนพระราชทานสายห้วยมงคล จากบ้านห้วยคต สู่ อำเภอหัวหิน ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ต่อมาได้รับพระราชทานนามเป็น “ห้วยมงคล”

จากจุดเริ่มต้นนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาคความขาดแคลนของชาวบ้าน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในพื้นที่ต่างๆ เป็นโครงการพระราชดำริจำนวนมาก ซึ่งในพื้นที่ชายฝั่งตะวันตก อาทิ

- พ.ศ. ๒๕๐๖ อ่างเก็บน้ำเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- พ.ศ. ๒๕๒๖ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- พ.ศ. ๒๕๒๘ โครงการสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- พ.ศ. ๒๕๓๓ โครงการวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี
- พ.ศ. ๒๕๔๕ โรงงานสกัดน้ำมันพืช และผลิตไบโอดีเซลครบวงจร ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- พ.ศ. ๒๕๕๒ โครงการชั่งหัวมัน ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ข. โรงเรียนวังไกลกังวล

โรงเรียนวังไกลกังวลเกิดขึ้นโดยพระบรมราชานุญาตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๔๘๑ เพื่อเป็นสถานศึกษาของบรรดาบุตรหลาน เจ้าหน้าทีผู้รักษาวังไกลกังวล มีวัตถุประสงค์เดียวกันกับที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยทรงจัดตั้งโรงเรียนเยาวกุมารขึ้นภายในพระราชวังดุสิต กรุงเทพมหานคร

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปรมีนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานอาคารเรียนเพิ่มเติม และโปรดให้มีคณะกรรมการบริหาร โรงเรียนที่ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ในปัจจุบันโรงเรียนวังไกลกังวล มีทั้งแผนก สามัญ และวิชาชีพ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมออกอากาศ การเรียนการสอน และรายการทางการศึกษาไปยังโรงเรียนต่างๆในถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศ นับว่าเป็นการใช้ประโยชน์เพิ่มพูนจากที่ในสมัยรัชกาลที่ ๗ ได้มีการวิทยุกระจายเสียงขึ้นเป็น ครั้งแรกในประเทศ

ค. มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

มีจุดเริ่มต้นจากการที่สำนักเลขาธิการพระราชวังได้เสนอให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมา ใช้การจัดการเรียนการสอนแก่โรงเรียนในโครงการพระราชดำริ และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ ศึกษา (ปัจจุบันคือ สพฐ.) เพื่อช่วยโรงเรียนชนบทห่างไกลมีโอกาสได้รับความรู้ และการศึกษา เท่าเทียมกับโรงเรียนในเมือง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระปรมีนทรมหาภูมิพล อดุลยเดช พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งสถานีส่งโทรทัศน์ขึ้นที่ โรงเรียนวังไกลกังวล คณะผู้บริหารโรงเรียนจึงเห็นสมควรตั้งมูลนิธิเพื่อบริหารงาน ในชื่อว่า “มูลนิธิการศึกษาทางไกล ผ่านดาวเทียม”

ง. มหาสมาคม ณ ไกลกังวล

เหตุการณ์อันเป็นประวัติศาสตร์ได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ณ วังไกลกังวลในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีเสด็จออกมหาสมาคมเนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพขึ้นที่ศาลาราชประชาสมาคม อาคารเอนกประสงค์ซึ่งสร้างขึ้นใหม่ในเขตพระราชฐานชั้นนอก นับเป็นครั้งแรกที่มีพระราชพิธีนี้นอกพระนคร

๓. ไกลกังวล...มิห่างไกล

จากไกลกังวลพระคู่ขวัญองค์ราชันราชินีสองรัชกาล ได้ทรงสานพระราชปฏิพัทธ์ส่วนพระองค์เป็นพระเมตตาตามหากรุณาธิคุณแก่อาณาประชาราษฎร์ พระภูมิพลบรมนาถบพิตรได้ทรงสานต่อแนวทางที่องค์พระชาติปกธรรมราชาได้ทรงริเริ่มไว้ ด้านการสร้างถนนหนทาง การชลประทาน และการศึกษา เพิ่มพูนพัฒนาเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลากหลายเหลือคณานับ มีจุดมุ่งหมายคู่กันเพื่อให้เราเหล่าประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีความสามารถ และความมั่นใจเพียงพอที่จะปกครองตนเองในระบบประชาธิปไตย ประชาธิปไตยย่อมอยู่มิห่างไกล หากเราเข้าใจและเข้าถึงบทเรียนที่ได้พระราชทานแก่เราผู้อยู่ใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร

Royal Lives Refreshed at Klai Kangwon Palace

(Sans Souci - on - sea)

1. Klai Kangwon built out of love

1.1 When the railways reached Hua Hin

In 1911 during the Reign of H.M. King Vajiravudh (Rama VI), the southern railway line was extended from Petchburi town southwards towards the Malay Peninsula, As a result, Ban Samoe Rieng or Hin Rieng, now called Hua Hin, a quiet fishing village on the Western coast of the Gulf of Siam, in time became a seaside resort of beauty and fame.

1.2 Klai Kangwon Garden

H.M. King Prajadhipok (Rama VII), when he was H.R.H. The Prince of Sukhothai, was fond of spending time there to convalesce and for recreation. He stayed at H.R.H. Prince Kromaphra Nares Varariddhi's San Samran Villa or at the villa that belonged to his mother, H.M. Queen Dowager Saovabha Phongsri. This was in the early days of his courtship with Mom^{*} Chao Rambhai Barni who soon became his consort.

Soon after he ascended the Throne, H.M. King Prajadhipok in 1926 ordered land by Hua Hin beach to be bought and a palace to be built on the site for H.M. Queen Rambhai Barni with his own funds.

The choice of Hua Hin was undoubtedly because its sea air was beneficial to his health and because it was also the place where their love for each other grew.

He ordered Mom Chao Itthitthesan Kritakara to design the holiday residence. The architecture, Spanish in style but adapted to suit the tropical climate, was more like a homely set of villas than a grandiose palace. All the buildings faced the breeze from the sea. The building materials chosen were in line with the natural environment of the locality and, for reasons of

economy, were in part timber from demolished villas and surplus roofing tiles from another royal villa built in the previous reign.

* Mom chao designates the lowest rank of prince and princesses (His Serne Highness-H.S.H).

Buildings in Klai Kangwon Palace (Caption for pictures)

a. Piam Suk Villa

This two-storied brick and stone villa with a tower on one side and concealed raised verandahs at the front and the back, appears big from the outside but in fact is quite moderate inside. It served as the residence of Their Majesties King Prajadhipok and Queen Rambhai Barni.

b. Pluk Kasem Villa

This less grand looking two-storied brick structure was where Their Majesties King Prajadhipok and Queen Rambhai Barni spent a few days when Piam Suk was under construction.

During the H.M. King Bhumibol Adulyadej's Reign, an extension was added to serve as the residence of H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn.

c. Erb Prem Villa

This is one of two bungalows, twinned, but not exactly identical, with Aim Pree Villa. It was originally intended for use by senior Mom Chao.

d. Aim Pree Villa

This villa was designated to serve as the place where junior Mom Chao stayed.

e. Sala Rueng Pavillion

This is an airy multi-purpose building, about 500 square metres in area. During H.M. King Prajadhipok's Reign, and indeed afterwards, it was used for religious ceremonies, parties,

musical evenings, film shows and indoor sports, such as badminton. It served also as the Audience Hall for the occasional meetings of the Abhi Ratha Montri (The Supreme Council of State) and the Council of Ministers at which H.M. King Prajadhipok presided. Attached to it is a squash racket court, its spectator balcony reachable by a staircase with colorful banisters.

During H.M. King Bhumibol's Reign, it was put to much the same diverse uses. Notably, the King and his private jazz band played there at night, sometimes until dawn the next day.

f. Noi Villa

This simply named two-storied villa is set apart from the others. It is also the only one with its own walled fence enclosing a small garden, clearly to afford privacy. Probably originally intended for visiting foreign dignitaries, Their Majesties King Prajadhipok and Queen Rambhai Barni spent the night here before Piam Suk Villa housewarming ceremony was held in April 1929. The Queen's royal parents were also known to have stayed there.

During H.M. King Bhumibol's Reign, H.M. Queen Rambhai Barni of the Seventh Reign, as she was by then known as, stayed here at least once at the invitation of H.M. King Bhumibol. It mostly served as the seaside residence of H.R.H. Princess Srinagarindra, the Princess Mother.

2. Klai Kangwon... far from cares but never without love

2.1 Piam Suk...full of happiness, full of love

2.1.1 The New royal residence

On April 10-12, 1929, The Royal Housewarming Ceremony and related events were held. Notable among the latter was “Klai Kangwon Revue,” a series of skits directed by H.M. King Prajadhipok himself and performed by courtiers, young and otherwise.

The King also unofficially joined the Thai classical ensemble performance, as it was not customary for him to appear to do so in public. The performers were given enameled gold badges and brooches and the guests other souvenir items bearing an emblem representing Their Majesties’ royal names specially designed by M.C. Itthithepsan.

H.M. King Prajadhipok sojourned often to Klai Kangwon where he engaged in activities, formal and otherwise. These latter involved trips to familiarize himself with the ways of life of local fisher folks and other groups, including the Karen people, playing golf, composing Thai classical music and taking photographs and movie.

2.1.2 King Rama IX’s Royal Honeymoon

While Klai Kangwon was the second home to their Majesties King Prajadhipok and Queen Rambhai Barni, it was the honeymoon spot for Their Majesties King Bhumibol Adulyadej and Queen Sirikit. Klai Kangwon was thus a place of happiness and joy in the lives of both the royal couples.

The latter royal couple went to stay at Klai Kangwon for 5 days immediately after their Royal Wedding of April 28, 1950 in Bangkok. Ever since, Klai Kangwon frequently served as the site of their wedding anniversary parties. It was also where His Majesty engaged in sailing the dinghies he designed and built with his own hands. While his jazz band and music

replaced the Thai classical ensemble of former times, it was from Klai Kangwon that sprang H.M. King Bhumibol's early projects to alleviate the sufferings of his people.

2.2 For the People's wellbeing.

During both reigns, a number of royal projects were initiated at and from Hua Hin to encourage and enable the people to engage in self-help and self-government.

2.2.1 Seventh Reign

a. The Gulf of Siam's West Coast Area Development Council.

In tandem with the construction of Klai Kangwon, H.M. King Prajadhipok promulgated the statute on the Development of the Gulf of Siam's West Coast Area, 1926. It was his scheme to experiment in local self-government through municipalities that was one of the dimensions of his incremental strategy of peaceful change towards stable as sustainable democracy in Siam. The area extended from Hua Hin to Cha-am. While the Council was initially made up of appointees and under the chairmanship of H.R.H. Prince Purachatra Jayakara, The Prince of Kampaengphet, the vision was towards an elected one. Its projects were initially financed out of a surcharge on rail travel. Later property taxes were levied, including on the palace itself.

Its projects involved town planning, the building of the main Cha-am to Nong Kae main road and lanes at intervals for beach access, and the construction of the state-of-the-art Chatrajaya Market and health stations. Water sources for the waterworks and for irrigation were searched for, and electricity generation begun. The Council became the model for Hua Hin Municipality that was set up soon after the 1932 coup.

b. Constitutional Monarchy

The coup of June 24, 1932 against the so-called Absolute Monarchy was staged in Bangkok when the King was staying at Klai Kangwon Palace. A telegram was sent by the

coup promoters to ask His Majesty King Prajadhipok to become a Constitutional Monarch. He agreed to it, reasoning that it was already his intention to move towards that brand of democracy. Furthermore, conflict resulting in damage to the people and the nation could be avoided thereby.

2.2.2 Ninth Reign

a. Royally–initiated Projects for rural development in the Gulf of Siam’s West Coast Area.

In May 1952, when H.M. King Bhumibol was on his way to visit the villagers of Ban Huay Kod in Tambon Hin Lek Fai, Hua Hin District, his van trudged through a muddy and potholed buffalo cart route and got stuck. It was with difficulty that eventually it was dislodged by soldiers, policemen and local villagers.

The King then proceeded to ask Rudy Ngamkam, one of the villagers, about the problem they faced. The man replied that not having a road was the biggest problem because it took as long as two days and two nights to reach Hua Hin market. It meant that the villagers’ agricultural produce had become rotten by the time they reached there and the money gained from their sale did not cover the expenses. The King thus ordered a 20 Kilometres road to be built out of his own funds. Later, he renamed the village “Huay Mongkol” (Auspicious Creek).

Over time, many royally–initiated projects ensued in the vicinity, for instance:

1963: Khao Tao Reservoir, Hua Hin District, Prachuab Khirikhan Province.

1983: Huay Sai Development Study Center, Tambon Sam Phraya District, Petchburi province.

1985: H.R.H. Princess Sri Nakharindra Borom Raja Chonnanee Garden Project, Tambon Sam Phraya, Cha-am District Petchburi Province.

1990: Laem Pak Bia Environmental Research and Development Project, Petchburi Province.

2006: Vegetable Oil and Biodiesel Production Factory, Tambon Nong Plub, Hua Hin District, Prachuab Khirikhan Province.

2009: Chang Hua Mun Project, Tambon Khao Krapook, Tha Yang District, Petchburi Province.

b. Klai Kangwon Palace School

His Majesty King Ananda Mahidol had on June 22, 1938 set up Klai Kangwon School as a place to educate the children of royal retainers in a way similar to how H.M. King Prajadhipok had set up the Yaowakumarn School (School for youths) in Bangkok’s Dusit Palace.

In 1950, His Majesty King Bhumibol had built an additional school building and appointed educational professionals to the School Board. Today, Klai Kangwon Palace School provides both general and vocational education and has become also a center for distance education, broadcasting by satellite lessons to schools in remote localities throughout the realm. This can be considered as a development arising out of the fact that broadcasting was begun in the country during the Reign of H.M. King Prajadhipok.

c. Distance Education Via Satellite Foundation

This foundation has its origins in the Bureau of the Royal Household's initiative to bring communications technology for use in the provision of education to Royal Project schools and those of the Department of General Education in remote areas. This was such that the quality of education provided could be raised to be on the par with those in urban areas. In 1993, H.M. King Bhumibol gave his permission for a television broadcasting station to be set up at Klai Kangwon Palace. The School's Board thus set up the "Distance Education Via Satellite Foundation."

d. Grand Audience at Klai Kangwon

Klai Kangwon Palace was to witness another historic occasion. H.M. King Bhumibol Adulyadej ordered ceremonies Grand Audience to be organized at the newly built multi-purpose building named "Rajpracha Samakhom" (King-People Assembly pavilion) in the grounds on 5 December 2013 to mark His Birthday. Such Grand Audience had never been held outside the capital city previously.

3. Klai Kangwon ... Never Distant

From Klai Kangwon, the two Royal couples had transmuted their love for each other into a loving kindness and generosity towards all the people of the realm. H.M. King Bhumibol Adulyadej had multiplied the meritorious deeds begun by H.M. King Prajadhipok, in infrastructural development and education for instance, and developed them into the Royally–initiated Projects too numerous to recount. They shared the aim of enabling us to be self- reliant and secure in our livelihood, ultimately with the knowledge, intellect and skill to govern ourselves in a democracy.

Never distant would democracy be if we were to really learn the lessons they in their compassion left us as their legacies.